



סמל נתנאל ממון ז"ל



בן רבקה ושלמה

נולד בבי"ח קפלן

ב-כ"ו בטבת תשנ"ג 19/01/1993

התגייס ביוני 2013

התגורר בגן יבנה

נפל בעת מילוי תפקידו

ב-ג' באלול תשע"ד 29/08/2014

שירת בחיל החימוש

יחידה: בה"ד 20

מקום מנוחתו בגן יבנה- בית העלמין הצבאי

הותיר הורים ושישה אחים- שחר, אייל, איילת, יוספה,
אדיר ותמיר.



קורות חיים

נתנאל, שאת שמו העניקה לו סבתו, נולד ביום שלישי כ"ו בטבת תשנ"ג (19.01.1993) בבי"ח קפלן שברחובות.

הסנדק בברית המילה של נתנאל היה השר לשעבר וחבר הכנסת אריה דרעי, המיוודד שנים רבות עם אביו שלמה, מייסד תנועת ש"ס בגן יבנה.

דרעי הספיד את נתנאל ובקול חנוק מדמעות אמר- "כשנולדת הוריד הודו לבורא עולם על המתנה וקראו לך נתנאל, וכך היית-כולך נתנה..."

בילדותו המוקדמת חונך נתנאל במסגרות חרדיות. בגיל שלוש למד בגן חרדי בשיטת "החדר" ורק מאוחר יותר, בהיותו בן 10 עבר לבית ספר יסודי-דתי.

נתנאל היה ילד שובב ומלא ברעיונות ובהפתעות... ביום גשם סוער במיוחד הוא בנה רפסודה עם אחיו אדיר והם יצאו לשייט בשלולית ענקית שנקוותה ברחוב שמול בית הוריו. בשבת החתן של אחותו, הופיע יחד עם שני אחיו- אדיר ותמיר כשהם מלאים בבוץ עד ברכיהם לאחר ש"יצאו לטייל" בשטח החרוש שליד המושב. ועוד- כשנענשו הילדים השובבים ע"י אמם רבקה שלא יצאו מהחדר לשחק בחוץ, קשרו סדינים זה לזה, השתלשלו בחבל המאולתר ויצאו לשחק שמחים וטובי לב...

לאחותו הגדולה איילת- אשר לה הוא קרא "אללת" היה קשור במיוחד והיה כרוך אחריה מאוד. היא גידלה אתו כמו בן, וכאשר נישאה היה קשה לילד בן השמונה להסתגל ולאהוב את האיש שלקח אותה ממנו... ביום שעזבה את הבית הוא נמצא מאחורי מכונת הכביסה ממרר בבכי על הפרידה מאחותו האהובה..

בביה"ס התיכון למד נתנאל במגמת חשמל בבית ספר "עמל" באשדוד לימודים בהם נחל הצלחה רבה. הוא סיים את לימודי התיכון בהצטיינות, ובמסיבת הסיום כיכב על הבמה, הפליא לשיר ולרקוד וקרן מאושר לקול תשואות הקהל.

ציוניו הגבוהים והצלחתו בתיכון הובילו אותו להמשיך ללמוד לדיפלומה של הנדסאי חשמל, תואר שרכש ב"כפר הירוק" בפרויקט משותף של ביה"ס וצה"ל.



מאז ומעולם נמשך נתנאל לעולם המכשירים והמכונות וכילד היה מרבה לפרק ולהרכיב מחדש כל מכשיר שנקרה על דרכו, מתוך תחושת סקרנות להכיר ולדעת ויצירתיות רבה.

ידי הזהב וחדוות הנתינה, הפכו אותו עד מהרה ל"הנדי-מן" של המשפחה והוא סייע בבניה, תליה, גינון ותיקון מכשירים חשמליים מכל הסוגים והמינים..

בכל פינה בבית ובחצר יש את טביעת-היד ואת העשייה האופיינית כל כך לנתנאל, אשר שמח תמיד לתת יד ולסייע בכל.

ב-02.06.2013 התגייס נתנאל לחיל החימוש ואת הטירונות עבר בבה"ד 20.

כבר כטירון בלט נתנאל ביכולת שלו להוביל אחרים, לעזור ולסייע לחבריו במחלקה ולהשמיע את דעותיו ועמדותיו גם כשהיו שונות משל אחרים.

בזכות תכונות אלו, אישיותו הייחודית ויכולת הפיקוד שלו, החליטו מפקדיו להשאירו כמדריך בתחום הגנראטורים בבה"ד 20, אך קשיים בשינה מנעו ממנו את סיום הקורס הפיקודי והוחלט ע"י מפקדיו להשאירו בבה"ד כאיש אחזקת גנראטורים.

בתוקף תפקידו היה עליו לוודא את כשירות הכלים הפרוסים בבה"ד, לבצע בהם טיפולים ולתקנם בעת הצורך.

גם בתחום זה גילה נתנאל אחריות ומשמעת רבה, ועמד במשימות בצורה מעוררת התפעלות.

מלבד המשימות הכרוכות בתפקידו, היה מתכנן ומוציא לפועל פרויקטים רבים לרווחת חיילי היחידה ותמיד שאף לתקן, לשנות, לשפץ ולבנות סביבת עבודה נוחה ומסבירת פנים לחבריו ופקודיו.



נתנאל אהב להסביר וללמד את רזי המקצוע, לעזור ולסייע בכל, גם כשהדברים לא היו קשורים באופן ישיר אליו, וכך עזר לחברו הרס"פ בשיפוץ משרד מפקד המגמה מבפנים ומבחוץ.

את העבודה בסדנא לוותה תמיד מוסיקה והשירים שאהב נוגנו גם בשעות הקטנות של הלילה, ונתנאל, שאהב לשיר, הביא ליחידה ערכת מוסיקה, ובכל ערב, בסיום העבודה, היה מארגן לחבריו ערבי שירה מלאים בצחוק והנאה.

בהמשך שירותו, למרות שלא עבר קורס מתאים, פיקד נתנאל על חיילים, הוא התעניין בחייהם האישיים, הקשיב ותמך, נתן עצה טובה, תוך דאגה כנה ואחריות לרווחתם ולשלומם ורצון אמיתי לרומם את רוחם ולסייע להם.

את דרכו בצבא ליווה גיסו שרון (בעלה איש הקבע של אחותו איילת), שדאג שישובץ לבסיס סמוך, ויחד היו נוסעים לבסיס בתחילת השבוע וחוזרים ממנו ביום שישי, אל ריח הבורקסים והלחם שנתנאל אהב, יוצרים ביניהם קשר מיוחד של שיתוף ואחוה.

חבריו ומשפחתו של נתנאל היו החשובים לו ביותר, והוא אהב וידע לרגש ולשמח אותם, מביא איתו לכל מקום משב רוח מבודחת, הומור שופע, שמחה, שירה וצחוק.

טיול הקרוונים המשותף של נתנאל וחברתו נור עם שחר, אחיו הגדול, אשתו הלן וילדיהם מהצפון ועד אילת בפסח 2013 לא יישכח לעולם... נתנאל חזר מהטיול מלא אושר וקבע שיחזרו עליו בסוכות...

למרות האסון יצא שחר לטיול המתוכנן בסוכות, כפי שנקבע וחש שנתנאל מלווה אותו בנוכחותו ...



ב- 08.07.2014 החל מבצע "צוק איתן", כתגובה לחטיפה ורצח של שלושה נערים בגוש עציון.

תושבי הדרום היו ימים רבים במרחבים המוגנים וצה"ל נכנס לתוך עזה, כדי למגר ולהשמיד מנהרות שסיכנו את ביטחונם של אזרחי המדינה.

כארבעה ימים לפני תום המבצע, בעת חופשת השבת בביתו, היה נתנאל במצב רוח מרומם במיוחד. שלא כמנהגו, סירב להצטרף לטיול בצפון עם אחיו הגדול,

שחה בברכה שאחיו שחר יצר בחצר הבית ושידל את אמו רבקה שתצטרף אליו לשחייה ולמשחק צוהל בכדור מים (רבקה נעתרה- למרות שמעולם לא נכנסה לפני כן לבריכה). לאחר מכן הרכיב את מערכת הקריוקי שלו ושר בשמחה, תוך שהוא מקדיש שירים לשכנתו מהבית הסמוך.

בצהריים, במפגש המשפחתי הקבוע על "הקציצות של סבתא", זמן ההתכנסות של הילדים והנכדים אשר באים לאכול בבית הסבים, צילם נתנאל את הצלחת הגדושה לחבריו והעלה לפייסבוק, כדי שכולם יחזו במו עיניהם בקציצות האהובות...

לאחר ארוחת ערב שבת, בהם שהו בבית כמה מאחיו, ונתנאל הגיש לשולחן ופינק את כולם באופן מיוחד, יצאו נתנאל עם אחיו תמיר לקנות סיגריות בתחנת הדלק הסמוכה.

בדרך חזרה הביתה, כשהיו ברכבם, נשמעה אזעקה המתריעה על שיגור רקטה, תמיר הספיק לצאת מהרכב ולהשתטח על הקרקע, כשנתנאל התמהמה ברכב, נשמעה שריקה חדה ובסיומה פיצוץ מחריד.

נתנאל נפצע אנושות והובהל לבית חולים "קפלן" ברחובות, אך בשל מצבו החמור החישו אותו הרופאים לבית חולים "בלינסון" בפתח תקווה.

לאחר ניתוח ראש מסובך ומורכב, שערך שעות ארוכות, התבשרה משפחתו כי הניתוח עבר בהצלחה.



שבוע ימים היה נתנאל מאושפז בבית החולים, שבוע בו עבר ניתוחים שונים להוצאת רסיסי הרקטה מגופו, כשמשפחתו וחבריו נתונים כל העת בין ייאוש לתקווה ועמם אנשים מכל רחבי הארץ שהתפללו וייחלו יחד עמם להחלמתו.

אך ביום שישי ה- 29.08.2014 ג' באלול תשע"ד בשעות הבוקר המוקדמות, לאחר מאבק ממושך וקשה על חייו, נאלצו הרופאים לקבוע את מותו בטרם עת.

מאות אנשים ליוו את נתנאל בדרכו האחרונה, מתקשים להבין ולעכל את גודל היגון והאובדן.

אביו, שלמה ספד לו ולאחר אמירת הקדיש אמר: " כל כך השתדלתי לומר את הקדיש מבלי לבכות, ואני מבקש ממך סליחה ומחילה...רק ביום חמישי אמרת לי שלא אדאג, ויום יבוא ותהיה מהנדס...הרבה תוכניות היו לך והן ירדו לטמיון...אבל סבתא מחכה לך והיא תשמור עליך...שתהיה לך שבת שלום בן יקר..."

נתנאל הותיר אחריו הורים- רבקה ושלמה, שישה אחים- שחר, אייל, איילת, יוספה, אדיר ותמיר, משפחה אוהבת ומלוכדת וחברים רבים אשר ינצרו את זכרו לתמיד.



אם יש גן עדן...

השיחה האחרונה של נתנאל עם אחותו הצעירה יוספה הייתה על המוות.

נושא זה, שיוספה מגלה בו עניין כבר מספר שנים בקריאה מעמיקה, ובעיסוק במיסטיקה סיקרן את נתנאל והוא חקר אותה בנוגע לחיים שלאחר המוות, והאם גן העדן קיים.. בסיום השיחה אמר נתנאל לאחותו כי לדעתו, הסיכויים לכך הם רק חמישים אחוז..

רק לאחר מותו, הבינה יוספה את משמעות שאלתו של נתנאל וכתבה את השיר המוקדש לו :

"לו רק ידעתי שזו פגישתנו האחרונה,
שהשאלה עמוקה ולא מסקרנות תמימה.
לו רק ידעתי שלא אראה אותך שוב,
שהמסר ששלחת כה חשוב.
לו רק ידעתי שזו השבת מוקדשת רק לי,
מה הייתי אומרת? מה היית שואל? נתנאל.

המבט והחיוך נמוגו
ואני מסרבת להיפרד.
החיים נעצרו ונסוגו
ורק הכאב שורד.
אני אבוא אליך ולא אתה אליי,
אח יקר שלי אוהבת עד בלי דיי.

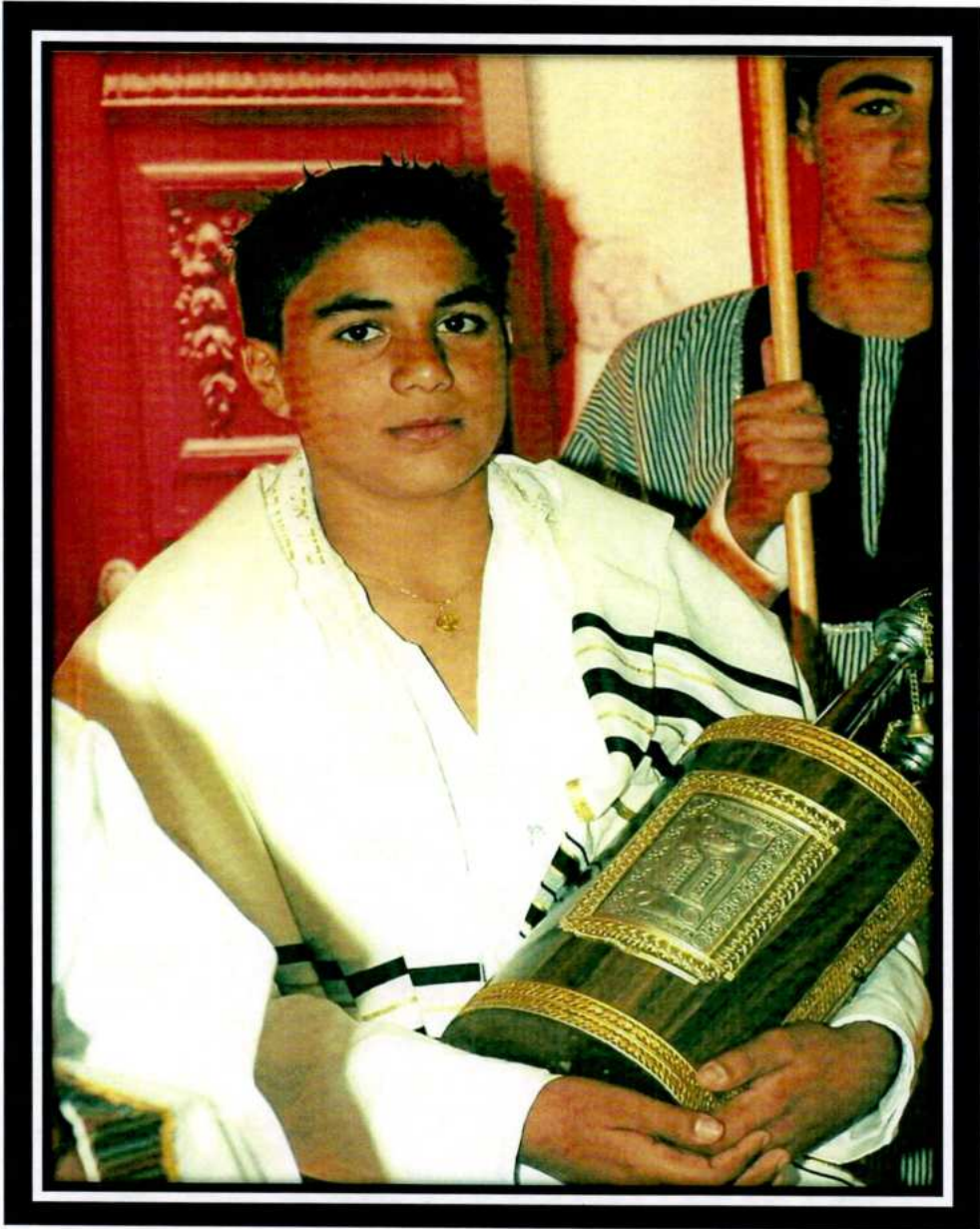
לו רק יכולתי את הדמעות למחות,
לדעת שאתה בעולם שכולו טוב.
לו רק יכולתי את השברים לאחות

ולזהכיר לך כמה אתה אהוב.
לו רק הפסקתי לפחד.
פוקחת עיניי ללב אוהב.
מה הייתי אומרת? מה היית שואל? נתנאל"



אביר נתן ומיר זכר מצווה של נתן









יזכור

יזכור עם ישראל את בניו ובנותיו,
הנאמנים והאמיצים, חיילי צבא ההגנה לישראל
וכל לוחמי המחתרות וחיילות הלוחמים
במערכות העם, ואנשי קהילות המודיעין,
הביטחון והמשטרה אשר חרפו נפשם
במלחמה על תקומת ישראל,
וכל אלה שנרצחו בארץ ומחוצה לה
בידי מרצחים מארגוני טרור.

יזכור, ישראל ויתברך בזרעו ויאבל על זיו העלומים
וחמדת הגבורה וקדושת הרצון ומסירות הנפש
אשר נספו במערכה הכבדה.

יהיו חללי מערכות ישראל עטורי הניצחון חתומים בלב
ישראל
לדור ודור.